

Posudek na bakalářskou práci Rebecky Prachařové

Současná výtvarná scéna v Ulánbátaru (Průzkum výtvarné scény v Ulánbátaru a vybrané aspekty současného mongolského malířství)

(65 s., 8 stran přílohy, Praha 2012)

Předkládaná bakalářská práce přehledně mapuje současnou výtvarnou scénu v Ulánbátaru po přelomovém roce 1990, kdy se s demokratizací společnosti uvolnil i způsob uměleckého ztvárňování skutečnosti. S rychlým pronikáním informací o světové tvorbě nastala revoluce jak ve výběru témat mongolských výtvarných děl, tak i v netradičním způsobu jejich zpracování. Malbu začínaly nově ovlivňovat umělecké směry, které v euro-americké výtvarné scéně prošly již stoletou tradicí (např. expresionismus, symbolismus, fauvismus, surrealismus, naivní umění atd.). Vhodným výběrem děl současných malířů se autorce velmi dobře podařilo zachytit jejich různorodost i unikátnost.

Práce je členěna do šesti kapitol, které na sebe logicky navazují. Po nezbytném úvodu následuje vhodně krátký vhled do vývoje malířství od 16. století, podpírá kapitoly následné a osvětluje tzv. tradiční přístup k technikám ztvárnění a dlouhodobý vliv socialistického realismu. Nosnou kapitolou je kapitola třetí a čtvrtá, kde se autorka věnuje devíti současným vybraným umělcům a trefně komentuje jejich cíle a umělecký styl. Bohatá obrazová dokumentace vložená přímo do textu dokresluje příběhy malířů a vizuálně fascinuje. Je třeba zde připomenout, že tématem jsou obrazy, tudíž už jen samotný výběr děl z tisíců exemplářů má obrovskou hodnotu a je tedy pro cíl práce důležitý. Čtvrtá kapitola polemizuje s náměty obrazů, zamýšlí se nad kulturní determinovaností některých z nich, nebo naopak nad porušením jistých tabuizovaných témat. Zvláště oceňuji kapitolku o kýči, ke kterému se autorka vrací také ještě v závěru. Celou práci také doplňuje přehled institucí a sdružení současných malířů (viz kap. 5).

Zdařile napsaný závěr shrnuje veškeré cíle autorky, dotýká se historických vlivů na současnou tvorbu, sleduje paralely s evropským moderním malířstvím a nastiňuje současné tendence ulánbátarských malířů. Rebeka Prachařová soudí: „Západní

civilizace je v dnešní době již zahlcena uměním – nic nám není dobré, vše už bylo vytvořeno...Při vytváření děl jsou často používána nová média a už ani tak nezáleží na talentu umělce jako na schopnosti šokovat publikum – důležitější je sdělení než forma. Oproti tomu v Mongolsku je moderní umění pro malíře stále neprobádanou oblastí, kterou s chutí objevují, což v propojení s asijskou kulturou a prostředím vytváří originální díla.“ (str.61)

Práce je pečlivě vypracována, vhodně je zakomponováno velké množství obrazového materiálu a informací získaných z rozhovorů s informanty během pobytu v Mongolsku. Práce splňuje požadavky pro bakalářskou obhajobu, navrhuji ji hodnotit výborně.

V Praze dne 23.3.2012

PhDr. Alena Oberfalzerová, Ph.D.
vedoucí práce